

Och sång: nu är jag femton år,
Den som mig skapt, min dyrkan får,
Med tacksamhet jag prisar
Den kärlek du mig visar.

3.

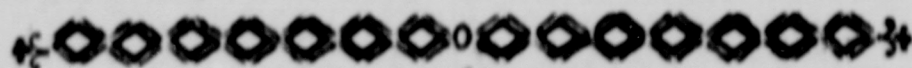
Jag darrade som aspens blad
Och föll i skostet neder,
Och med en helig andakt bad:
Du Gud! som ödet leder,
Vis att min maka en gång må
Med själ och kropp slikt urbild få.
Strax tuppen gol, jag vaknar,
Och lind och flicka saknar.

4.

Tag, vackra Laura, denna dröm
Af mig, till kärligt minne,
Ej skalden och hans bön förglöm,
En verkkan af hans lygne.
Och när du fyller femton år
Och ännu om ditt hjerta tår,
Låt wännen kallad blifwa
Att verkligheten skrifa.

Sålas i Wörnståhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckt hos J. H. d. berg, 1825.

Allt förwandlas, allt går omkull! ::
Gubben Moses han hwillar trötter,
Aron faller om sina fötter,
Drickom graföl på deras mull! ::

2.

Gubben Moses det war en kar! ::
Trots så bister som nå'n i Sverige,
Han slog tafsorna uti berge;
Så mig då om han mykter war. ::

3.

Gubben Moses för tusend år, ::
Han slog tappert, som man fått höra,
En Egyptisker man wid öra,
Så han tumla. Men drick, gutår! ::

4

Gubben Moses, en präst med horn, ::
Lefde hurtigt, sin kappa swängde,
Dog dock årligt, och sig ej hängde,
Som en ann' för en tunna korn. ::

5.

Konung Pharaos stod sig slätt: ::
Intet bränvin i Runga-huset;
Eljest Moses nog uti kruset,
Hade glömt både lag och rätt. ::

6.

Gubben Aron han war så dår; ::
Men han gjorde dock bäst miraklet
Bakom skärmen i tabernaklet,
Där han smutta och drack så här. ::

7.
Gubben Aron och dershör fäst ::
Sig en bjällra just bak i nacken;
Kling sad' den när han damp i backen
Gubbar klinga och drick och drick. ::

8.
Nå må göra då, Moses skal ::
Chorus ropar att du war rasker;
Fader Aron det war en taster,
Låt oss klinga med glas och bäl. ::

9.
Men vi lefwa i annan tid, ::
Andra hjertan och andra tankar!
Hurra lustigt! lön frus och ankar;
Låt oss dricka, det blir derwid. ::

10.
Ring nu samman med glas och frus ::
Moses får nu en kron på hiesen,
Här är grafven och här processen;
På hans aska vi ta ett rus. ::

Gubben Loth och hans gamla fru, ::
Bägges döttrar och andra flickor!
Bort med tårningar, kort och bricker.
Deras skålar vi dricka nu. ::

2.
Änglar ha hwarken kropp ell' ben ::
Men de kunde hos Loth dock gästa,
Dricka hurtigt och ta till bästa,
Sofwa stilla bort ruset sen. ::

3.
Gubbens döttrar, ett artigt par, ::
Trodde werlden skull' gå till ända,
Blefwo på bibliskt sätt då lända,
Uti dryckom af söta far. ::

4.
Gumman Loth hon tillbaka såg, ::
Och i salt genast hon förvandlas,
Skull' med alla nu lifa handlas,
Blef på salt snart nog cursen låg. ::

Drömmen.

En flicka nu i en dröm
Sag såg, hör broad som hände,
Så tjuisande som hon, så öm
Sag icke någon lände;
Med engla-wårt och blonda hår,
I blomman af sin ungdoms vår,
I ögat glaset prålar
I middags-solens strålar.

2.
I skuggan af en lind hon satt
På gräsets bädd, allena,
Med Lutans ljud hon der så gladt
En spåda röst förenar,